Partita

LATVIJAS MŪZIKAS IZGLĪTĪBAS IESTĀŽU ASOCIĀCIJAS

METODISKI INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

NR. 132 2012 NOVEMBRIS

Laikam tā nekad nebūs, kad visiem labi. Vienam karsti, otram auksti, vienam daudz, otram – maz. Un tā vienmēr. Jo mēs taču esam tik dažādi, arī skatupunkti katram citi. Kāds visur meklē, kur „piesieties", bet kāds visā mēģina ieraudzīt ko pozitīvu. Kāds esi tu, lasītāj? Man patīk smieties un saskatīt pat grūtākajā brīdī kādu gaišu debess maliņu. Un tad izlasīju, ka smaids ir spēks – īpašs garīgais spēks, kas plūst caur sirdi un uz āru izpaužas kā sejas izteiksme, kura izstaro iekšējo gaismu un siltumu. Ar smaidu atklājas, pāriet citos un citiem tiek nosūtīta mūsu attieksme, mūsu domas un jūtas. Viss, kas ar smaidu tiek izpausts, palīdz atbalstīt, veicināt, mudināt, iedvesmot un mierināt tos, kam tas ir adresēts. Tādēļ – smaidīsim, un pasaule gaišāka kļūs....

Ilze Dāve, redaktore

Domes ziņas oktobrī

Mācību gada otrais mēnesis oktobris skolu direktoriem bija rosīgs un piesātināts ar daudziem plānošanas darbiem. Skolās rit pēdējā mācību nedēļa pirms audzēkņu rudens brīvdienām, pedagogi interesējas par dažādu konkursu nolikumiem, izstrādā metodiskos darbus un turpina savu ikdienas darbu.

LMIIA dome uz kārtējo sēdi tikās 24.oktobra rītā Jāzepa Mediņa 1.Rīgas mūzikas skolā. Esam priecīgi, ka mācību gads ir uzsākts veiksmīgi un varam risināt problēmas, kas saistās ar tuvāku vai tālāku skolu attīstības plānošanu. Arī Latvijas mūzikas skolu pedagogiem ***sākot no šī gada 1.septembri*** ir algas likmes palielinājums. Skolu direktori parakstījuši trīspusējus finansējuma līgumus ar Kultūras ministriju un pašvaldību par papildus piešķirtajiem naudas līdzekļiem. Tagad jāstrādā pie 2013.gada budžeta plānošanas!

Domes sēdes sākumā tiek pārrunāti notikumi, kas risinājušies septembrī un oktobrī. Domes priekšsēdētājs Aivars Broks informē par tikšanos KNMN, lai iepazītos ar Kultūras ministrijas ieceri - veidot kompetenču centrus. KNMN direktore Dace Melbārde uzsvērusi, ka ir nepieciešams skaidrot sabiedrībā, kas ir kompetenču centri, un ka galvenais kritērijs ir kvalitāte. Ir nepieciešams izstrādāt vadlīnijas mūzikas izglītībai Latvijā.

25.09.2012. LMIIA priekšsēdētājs A.Broks un Direktoru padomes vadītājs V.Mežgailis ir parakstījuši vēstuli Latvijas Kultūras ministrei Ž.Jauzemei –Grendei par grozījumiem MK noteikumos Nr.1035 „ Kārtība, kādā valsts finansē profesionālās ievirzes Mākslas, mūzikas un dejas izglītības programmas". Vēstulē lūgts veikt grozījumus šajos MK noteikumos, lai skolas varētu garantēt savu profesionālo ieviržu programmu realizāciju. LMIIA turpina cīnīties par finansējuma atgūšanu, un jau 24.08.2012. tika uzrakstīts un nosūtīts Aicinājums Kultūras ministrijai, Ministru kabinetam un Saeimai par 2013. gada budžeta palielinājumu Latvijas mūzikas un mākslas skolām, piešķirot papildus finansējumu 2,36 miljonu apmērā. Aicinājumā ir pamatota budžeta palielinājuma nepieciešamība. Jāmeklē atbalsts arī lielākajā pedagogu organizācijā Latvijā - Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrībā (LIIZDA). Ir nosūtīta vēstule LIZDA-i par iespējamo turpmāko sadarbību un viedokļu saskaņošanu.

Ir zināms, ka Izglītības un zinātnes ministrija izstrādā pedagogu motivācijas un karjeras attīstības sistēmu, veidojot 40 stundu darba nedēļas projektu. Te mūzikas skolām daudz nezināmā un daudz jautājumu, tādēļ nepieciešama dalība šajā procesā.

Priecīga ziņa visiem LMIIA periodiskā izdevuma „Partita" lasītājiem – LMIIA dome vienbalsīgi atbalstīja mūsu avīzi izdot 10 mēnešus gadā pa 12 lappusēm katrā numurā. Kā atzīst „ Partitas" redaktore I.Dāve, publicējamo materiālu daudzums ir atkarīgs no mūsu visu aktivitātes. Ierosmei – nepieciešams vairāk atspoguļot arī metodiskus rakstus.

Domes sēdē runājām par gadskārtējo Latvijas profesionālās ievirzes izglītības mākslas programmas audzēkņu valsts konkursu**.** Šī mācību gada valsts konkursa tēma būs saistīta ar Jāzepa Vītola mūziku, atzīmējot komponista 150. dzimšanas dienu. Pasākums plānots 2013. gada pavasarī astoņās vietās Latvijā, seminārīem un noslēgumu pasākumu Gaujienā. Paredzēts, ka mūzikas vidusskolu audzēkņi atskaņos Jāzepa Vītola skaņdarbus, savukārt mākslas skolas audzēkņi piedalīsies valsts konkursā.

Veiksmīgu darbu visiem „Partitas" lasītājiem!

Ligita Zemniece,
Tukuma mūzikas skolas
direktore

JIRMV-80

Šis rudens Jāņa Ivanova Rēzeknes mūzikas vidusskolai paiet 80gadu jubilejas zīmē. Mācību iestādē tika organizēta vesela virkne pasākumu, kas saistīti ar šo svarīgo notikumu.

10.oktobrī uz pasākumu „lededz sveci" pulcējās gan mūzikas vidusskolas audzēkņi un pedagogi, gan arī skolotāji pensionāri, lai atcerētos mūžībā aizgājušos kolēģus un audzēkņus. Iepazīstinot mūsu jauniešus ar nozīmīgiem skolas dzīves faktiem un cilvēkiem, daudzi notikumi tika atainoti caur humoristisku sadzīves prizmu, tādējādi jauniešiem pavēstot to, ka arī pusgadsimtu atpakaļ skolā mācījās tādi pat audzēkņi kā šodien un viņiem nebija svešas veiksmes un neveiksmes, mīlestība un nerātnības. Pasākuma laikā iedegtās svecītes tika aizvestas uz pedagogu atdusas vietām dažādos Rēzeknes kapos.

16.oktobrī notika vēl nebijis pasākums- izglītības programmu prezentācija. Ikvienai IP bija dota vaļa fantāzijas lidojumam, lai parādītu visu to, kas tai šodien raksturīgs un nozīmīgs. Un te nu mēs atklājām, ka audzēkņi ir gatavi izpausties ne tikai muzikālos priekšnesumos, bet veidot aizraujošus sižetus, filmēt, intervēt, veidot teatrālus priekšnesumus un pārsteigt ar izdomas bagātību un oriģinalitāti.

23.oktorbrī savu dāvanu skolai pasniedza mūzikas skolas audzēkņi. Dāvana bija mūzikas skolas audzēkņu koncerts. Tas bija interesants un daudzveidīgs, jo līdzās labākajiem mūzikas skolas audzēkņiem savus priekšnesumus sniedza arī lielie mūzikas skolas kolektīvi - apvienotais vijolnieku ansamblis, akordeonistu orķestris un JIRMV pūtēju orķestris.

25.oktobrī savu veltījumu skolai koncertā izteica mūzikas vidusskolas audzēkņi. Šis koncerts apliecināja mūsu audzēkņu varēšanu un augsto kvalitatīvo līmeni.

2.novembra vakarā lielajā zālē notika visvairāk gaidītais JIRMV absolventu koncerts, kas ilga 3 stundas. Uz šo pasākumu bija saradušies skolas absolventi no tuvām un tālām zemēm- ērģelniece I.Apkalna no Vācijas, čelliste I. Grudule no Šveices, pianiste A.Everse no Dānijas, kā arī Rīgas Doma ērģelniece D.Jaunzema, operas koncertmeistare pianiste Ē. Apeine, kontrabasists J.Stafeckis u.c. mūziķi. Koncerta 2.daļā skanēja džezs L.Amantova, I.Kalniņas, J.Stafecka, T. Lipska, G.Rupaiņa un Rēzeknes bigbenda(vad. S.Sergejevs) priekšnesumā. Pasākumu vadīja mūsu absolvente Latvijas radio „Klasika" balss I.Medne.

3.novembra vakarā izskanēja jubileju noslēdzošais koncerts un svinīgais pasākums, kā arī notika absolventu salidojums, kurš pulcēja pāri par 200 bijušo audzēkņu. Koncertā „ugunskristības" piedzīvoja MV kamerorķestris, kura priekšā pirmo reizi stājās jaunais diriģents J. Stafeckis.

Visi, kas piedalījās šajā pasākumā, guva milzīgu emocionālu lādiņu nākamajiem dzīves un darbības gadiem.

Vairāk informācijas mājas lapā www.jirmv.lv

Pļaviņu Mūzikas skolai 55

27. oktobrī, Pļaviņu Kultūras centrā mūzikas skola svinēja jubileju – pastāvēšanas 55 gadus. Pasākums bija kupli apmeklēts. Tuvāki un tālāki ciemiņi, absolventi, bijušie audzēkņi, viņu vecāki, tagadējie pedagogi, bijušie pedagogi – visi satikās sirsnīgā muzikālā pēcpusdienā, lai pabūtu kopā atmiņās, mūzikā, nākotnes iecerēs.

Skola ir viena no vecākajām valstī, dibināta 1957. gadā. To, ka skola ir strādājusi ražīgi šajā mazajā pilsētiņā, parādīja reģistrējušos absolventu skaits (48) un ieraksti absolventu reģistrācijas žurnālā (250). Absolventu vidū ir gan mūzikas skolotāji, vokālisti, diriģenti, vijoļbūves meistari, ārsti, arī vienkārši mūzikas mīļotāji. Sevišķi prieks, ka tradicionāli savai pirmajai mūzikas skolai neatteica absolventi, kuri dzīvo un strādā Rīgā un ir ievērojami mūziķi: LNO simfoniskā orķestra altists Arigo Štrāls, Ansis Sauka – kora „Kamēr" vokālais pedagogs, komponists, solists, Agnese Krastenberga – pianiste, pedagoģe, gleznotāja, Normunds Vīksne – JVLMA Akadēmiskā darba prorektors, profesors. Katrs no viņiem savā jomā ir sasniedzis teicamus rezultātus un jubilejas koncertā sniedza patiesu muzikālu baudījumu. Koncertā ar H. Ellera „lelejā" uzstājās absolventes A. Siliņa (A. Medeļeva) un S. Ambaine. Viņas savā skolā atgriezušās un strādā kā pedagoģes jau ilgus gadus. Skolā strādā arī absolventes V. Šēniņa–Krumpāne (V. Celmiņa) un S. V. Kokamegi (S. V. Priekule).

Jubilejas koncertā akcents bija likts uz kolektīvo muzicēšanu. Aplausus izpelnījās skolas vokālais ansamblis, klavieru trio: S. Balode, A. Kapteine, S. Vilkaplātere. Bet īpaši klausītājiem iepatikās pedagoga S. Ambaines vadītais PII ansamblītis. Nav iespējams pieminēt visus priekšnesumus, taču, jāpiemin viens, kurš redzami priecēja klausītājus – vakara izskaņā visu pedagogu kopīgi izpildītais „Ēdelveisa" aranžējums. Vēl, šķiet, jāpiemin, ka skolas jaunā direktore D. Ārgule pateicās visiem klātesošajiem par skaisto kopīgo vakaru un minēja to, ka skola vēl arvien darbojas pateicoties visam līdz šim ieguldītajam darbam, kā no pedagogu, tā arī no iepriekšējo direktoru – T. Mekša, G. Skujas, D. Penģerotes, J. Ludberga puses.

Absolventu trio. No kreisās - altists A. Štrāls, pianists N. Vīksne, vokālists A. Sauka.

D. Peņģerote, Pļaviņu Mūzikas skolas pedagogs

Sitaminstrumentu klases atklāšana Babītes mūzikas skolā

6. novembrī Babītes mūzikas skolā ir svētki – ar muzikāliem priekšnesumiem, pateicības vārdiem un labiem vēlējumiem tika atklāta sitaminstrumentu klase. Tikai nedēļu pirms atklāšanas ir saņemti pēdējie instrumenti un audzēkņi vēl brīvlaika nedēļā paspējuši uz tiem iestudēt savus skaņdarbu. Ar saviem priekšnesumiem mūs priecēja Dāvis, Edvards un Pēteris, viņiem palīdzēja klavieru duets Jēkabs un Jūlija (ped. Ilze Poķe), kā arī mazais vokālais ansamblis (ped. Inita Pūķe).

Darbs pie sitaminstrumentu klases atklāšanas sākās jau šī gada sākumā, kad mūzikas skolā tika atvērta sitaminstrumentu spēles klase, kurā mācības uzsāka viens audzēknis. Jau tad interese par sitaminstrumentu spēli pieauga un turpina pieaugt arī šobrīd. Diemžēl pašu sitaminstrumentu mūzikas skolai bija diezgan maz – bungu komplekts, bongi, dažādas mazās perkusijas, zvaniņi un ksilofons, ko mūzikas skola saņēma kā dāvinājumu no Kūsfeldes mūzikas skolas, kas ir mūsu sadraudzības skola Vācijā. Lai papildinātu sitaminstrumentu klāstu, mūzikas skola plānoja iegādāties kongas, kas jau šobrīd tiek spēlētas. Taču instrumenti vēl joprojām bija diezgan maz.

Tad radās doma izveidot projektu sitaminstrumentu iegādei un pieteikt to Labajos Darbos. Tika apzinātas instrumentu cenas, izvērtēts nepieciešamo instrumentu saraksts un projekts iesniegts Labajos Darbos. Ar pirmo reizi mūsu projekts netika otrajā kārtā. Taču tas nemazināja vēlmi tikt pie jaunajiem instrumentiem, un jau nākamajā mēnesī iesniedzām projektu atkārtoti – šoreiz veiksmīgi tikām izvirzīti uz balsošanu. Jūlijā mūsu projekts piedalījās balsošanā, kur pirmās četras vietas varēja iegūt finansējumu saviem projektiem. Jāsaka, diezgan grūti bija sacensties ar lielajiem kolektīviem – kori, sporta komandu un deju kolektīviem, kur balsu vācēju skaits bija krietni lielāks, kā mums. Taču visu mēnesi aktīvi aģitējām balsot radus, draugus, novada iedzīvotājus, citas mūzikas skolas un vēl daudzus citus. Un pateicoties visu atbalstītāju palīdzībai mums izdevās, pirmajā augustā bija skaidrs, ka esam ieguvuši 2000 latu finansējumu jaunu instrumentu iegādei. Liels paldies jāsaka Zanei Siliņai (Babītes novada sabiedrisko attiecību speciāliste), Ilzei Bērziņai (www.babitesnovads.lv), Jolantai Klišānei (KNMC Kultūras un radošās industrijas nodaļa) par informācijas ievietošanu portālos www. babite.lv, www.babitesnovads.lv un www.kriic. lv. Protams, liels paldies visiem atbalstītājiem, kas par mums balsoja un palīdzēja mums tikt pie jaunajiem instrumentiem! Sākot ar augustu, sākās jauno instrumentu iegāde, kas turpinājās līdz pat oktobra beigām.

Vēl jo lielāks paldies sakāms Babītes vidusskolas direktorei Ilzei Rozenbergai, kas atrada iespēju piešķirt telpu vidusskolas pagrabstāvā sitaminstrumentu klases ierīkošanai, jo līdz ar jauno instrumentu iegādi bija nepieciešama arī telpa! Līdz šim mūs laipni savās telpās uzņēma Babītes vidusskolas mūzikas skolotāja Ingrīda Martinsone, par ko izsakām lielu pateicību. Šobrīd mums ir pašiem sava klase un jauni instrumenti – kongas, džamba, 2 jauni bungu komplekti – viens no tiem pašiem mazākajiem bundziniekiem, timbāles, tam-tama gongs, operas gongi, kahons, templbloki, basa bunga, mazā bunga, kā arī virkne mazo perkusiju (tamburīni, trijstūri, guiro, kabasa u.c.) Un nemaldoties varu teikt, ka Babītes sitaminstrumentu klase ir viena no labāk aprīkotajām sitaminstrumentu klasēm Latvijā.

Skatoties uz situāciju Latvijā, jāatzīst, ka sitaminstrumentu klases aprīkojums daudzviet ir ļoti knaps. Lielākajai daļai mūzikas skolu ir marimba vai ksilofons un bungu komplekts, varbūt kādas perkusijas. Taču sitaminstrumentu klāsts ir ļoti plašs. Paši audzēkņi labākajā gadījumā var iegādāties bungu komplektu, ksilofonu vai marimbu. Uzskatu, ka iepazīt lielāko daļu sitaminstrumentu audzēkņiem būtu jārod skolā. Un jo lielāks un daudzveidīgāks būs instrumentu klāsts, jo lielāka interese būs no audzēkņu puses. Varbūt audzēknis neapgūs pilnīgi visus instrumentus, taču viņam būs iespēja tos iepazīt, izvēlēties sev tuvāko. Kā nesenā intervijā norādījusi Elīna Endzele, kura šobrīd ir viena no izcilākajiem sitaminstrumentālistiem Latvijā, ka pārvaldīt visus sitaminstrumentus vienlīdz labi mūziķim nav iespējams, tomēr gadu gaitā ikviens atrodot savu instrumentu un izkopj tā spēli pēc iespējas labāk.

Taču jauno instrumentu iegāde ir tikai pirmais solis! Joprojām aktuāls paliek jautājums par tā saucamo lielo sitaminstrumentu iegādi, piemēram, marimba, kas ir viens no galvenajiem instrumentiem sitaminstrumentu spēles apmācībā. Jau tagad tiek veikti priekšdarbi, lai ar laiku mūsu skola varētu iegādāties šos instrumentus. Un mēs ceram, ka pēc laika varēsim aicināt savus atbalstītājus uz otro sitaminstrumentu klases atklāšanas pasākumu, kas, kā mēs ceram, varētu notikt jaunajās Babītes mūzikas skolas telpās.

Babītes mūzikas skolas
sitaminstrumentu spēles skolotāja
Maija Švēdenberga.

Kokneses Mūzikas skolas notikumi

Iemesls brīvlaika nedēļai būt „nosacītai" - 16. novembrī skolā uzvedīsim A. Sakses „Ziedu pasakas". Jādala lomas, jāslīpē skaņdarbi, jādomā par dekorācijām un visu pārējo. Iecere ir sekojoša : teksts tiek lasīts (runāts lomās), bet mūzikas fragmenti paspilgtina vai ilustrē teikto. Šoreiz aktieri – skolotāji, bet mūzika pilnībā audzēkņu ziņā.

Ļoti ceram, ka iecere izdosies un varēsim līdz pat Ziemassvētkiem ar šo uzvedumu iepriecēt apkārtējās skolas. Zināma pieredze mums ir. K. Skalbes

„Kaķīša dzirnaviņas" ar M. Brauna mūziku bija skolas projekts pirms dažiem gadiem.

Šajā uzvedumā aktieri bija audzēkņi – viņi gan dziedāja, gan spēlēja, gan dejoja, gan

meta kūleņus un gādāja par uguņošanu. Audzēkņu vecāki sarūpēja lieliskas dekorācijas un butaforiju. Skolotāji bija suflieri un palīgstrādnieki. Iznāca tāda ģimeniska izrāde.

1. un 2. decembrī skolā IX Starptautiskais P. Čaikovska klaviermūzikas izpildītāju konkurss. Visus spēkus, idejas un ieceres attiecībā uz šo konkursu krājam nākamajam – jubilejas gadam. Desmitgade. Kas to būtu domājis, ka šī ideja iesakņosies un noturēsies tik ilgi?! Ir skolas, kuras piedalās mūsu konkursā katru gadu. Par to, kolēģi un audzēkņi, vissirsnīgākā pateicība! Tātad mūsu konkursu atzīstat par gana labu esam.

Sākotnējā iecere bija veidot šo konkursu kā svētkus. Ir konkurss, ir žūrija, ir vērtēšana, ir vietas / godalgotākas un mazāk godalgotas/, bet visam pāri – skaistā mūzikas pasaule, kurā gribas atrasties pašam, dalīties ar sajūsmu un prieku par iespējām, ko dāvā mūzika.

Pie šīs ieceres stingri turamies. Ir pietiekoši daudz akadēmisku konkursu, kuros titulēta žūrija stingri vērtē profesionālismu, minūtes un sekundes, kurās profesionālisms tiek nodemonstrēts. Audzēkņi un pedagogi ar lieliem un tālejošiem mērķiem šajos konkursos var sacensties varēšanā un veiksmē. Mūsu konkurss ir tendēts uz neformālu, muzicēšanas prieka un laimes pilna mirkļa tveršanu.

Pēc konkursa vedīsim savus tālākos viesus uz Rīgu. Apskatīsim Vecrīgu, kopā „ Spēlēsim operu" operas nama jaunajā zālē.

Kad viesi būs pavadīti – gatavosimies Ziemassvētkiem, kuros tradicionāli spēlēsim un dziedāsim gan Dievnamos, gan skolās.

Visiem gaišu gada tumšāko laiku vēlot –
direktore **Silvija Cīrule**

Pārdomas pēc kursiem

Oktobrī tika organizēti virkne kursu dažādās specialitātēs. Lai arī gribēju piedalīties vairākās, kas mani interesēja, bet kursu datumi sakrita, tad izvēlējos **„Daudzveidīgas mācību metodes profesionālās ievirzes mūzikas izglītības programmu mācību priekšmetā Mūzikas valoda**, kas notika 4.oktobrī un 22.-24.oktobrim. Kursi tiešām bija daudzveidīgi, lektori ar dažādām pieejām gan auditorijai, gan metodiskajā darbā. Arī atsauksmes no kursu dalībniekiem – dažādas. Mēģināju tās apkopot, lai nebūtu tikai viens mans, subjektīvais vērtējums.

Man ļoti patika Gro Shetelig (Norvēģija), jo tas vienkārši ir cits skatupunkts. Paspēju dažas metodes jau „iemēģināt" pie saviem audzēkņiem un secināju – tās darbojas. Bet, kamēr to praktiski neizdarīju, šķita, ka tas nebūs noderīgi. Arī pārējie lektori bija interesanti. Bet – ja trīs dienas visu pēc kārtas klausās, tad galvā jau ir tāds informācijas daudzums, ka to tikai ar laiku var„izšķetināt" un izvērtēt. Tādēļ laikam tieši Gro Shetelig lekcija man tā uzrunāja, jo pēc tam varēju arī pārdomāt visu dzirdēto. Vēl pēc šīs lekcijas es nopriecājos, ka tik labi, izrādās, saprotu angļu valodu, jo tulks, kuru tomēr nevarēja dēvēt šajā vārdā, tikai apstiprināja, vai es sapratu pareizi....Varbūt tādēļ lekcijas beigās bija tik maz klausītāju, kas savukārt neko labu neliecina par mums.

Skolotāji no Tukuma, Jaunpiebalgas, Kuldīgas, Strenčiem, Ogres kursus vērtē šādi:

- Kursa piedāvājums vairāk vai mazāk bija saistošs skolotājiem atkarībā no iegūtās izglītības un pedagoģiskajā darbā uzkrātās pieredzes. Tomēr tie nesniedza atbildes uz aktuāliem jautājumiem, kuru risināšanā ir nepieciešams valsts institūciju atbalsts un izpratne:

1. Vai tiek plānots izstrādāt vienotas (centralizētas) beigšanas eksāmenu prasības teorētiskajos mācību priekšmetos un iestājeksāmenu prasības vidusskolās?
2. Kā plānot teorētisko mācību priekšmetu saturu - integrēti vai dalīti (solfedžo un mūzikas literatūra)?
3. Kad tiks izstrādāts teorētiski pamatots un mūsdienīgs mācību materiālu komplekts (mācību grāmata audzēkņiem, pārbaudes darbi, metodiski materiāli)?

- Kursos varēja atrast dažas interesantas idejas - pirmkārt jau, protams, būtu labi, ja arī mums būtu līdzīgi materiāli latviešu valodā, kā šīs ārzemju darba burtnīcas, kuras prezentēja V.Bernhofs un I.Grauzdiņa. Tas jau nav tik sirreāli - var taču atrast kādu i-tehnoloģiju speciālistu, kurš ir mācījies mūziku un sadarbojoties ar viņu izveidot šādu materiālu, kāda projekta ietvaros tam atrodot finansējumu. Problēma ir nevis pašā materiāla izveidošanā, bet saturā, jo nav jau vienotu prasību - kas tad īsti būtu jāapgūst audzēkņiem mūzikas skolas kursā. Katra skola strādā individuāli, katrai ir savādākas programmas un iespējas (10V un 20V), jo ne visur pašvaldības ir spējīgas piemaksāt trūkstošās naudas... Bet materiāls pats par sevi šķita interesants. Par kursu lietderību vienmēr izdiskutējam ar visiem pedagogiem, jo ir idejas, kuras, piemēram, no klavierspēles kursiem esam ieviesuši dzīvē. Arī sīkumi ir noderīgi, ja tiem pieiet radoši. Par informāciju tehnoloģiju izmantošanu stundās - domājam, ka tas ir laika jautājums un šāda tāfele (interaktīvā) būtu ļoti noderīga, kaut arī saprotam, ka gatavojoties šādai stundai aiziet vairāk laika nekā parasti. Bet, piemēram, ar šādas tāfeles palīdzību vieglāk ir darboties mūzikas literatūras stundās, kad nav ilgi jāmeklē mūzikas fragmenti vai laikmetu fotogrāfijas un darbs ar tehnoloģijām ir daudz saprotamāks veids kā izglītoties mūsdienu skolēnam! Tāfele vai projektors, protams, nedrīkst kļūt par galveno, jo mēs jau nemācam informātiku, bet lietderīgi tas būtu. Lai teiktu, ka uzzināju kaut ko ļoti inovatīvu un nedzirdētu - nē - bet daudzveidīgu metožu izmantošana stundās vien jau ir ļoti noderīga, jo, kas der vienam skolēnam - otram neder. Piemēram, noteikti darbošos ar diktātiem, kas nesastāv no 8 taktīm, bet īsākiem, lai garie diktāti paliek kā galamērķis. Redzējām arī paraugus, kā nevajadzētu strādāt ne ar pieaugušajiem un vēl vairāk ne ar bērniem.... Uz brīdi pat sajutos kā skolā padomju laikos. Cilvēki, kas visu noliedz un cildina tikai sevi - laikam iemantojuši ļoti daudz kompleksus savā pieredzē. Pie skolotājas no Dārziņu skolas, laikam nekad mūžā negribētu mācīties un savus bērnus arī nesūtītu. Jo vesela psihe ir svarīgāka par solfedžo diktātu! Organizatoriskā puse arī ir svarīga. Lai kursu 1. diena sākas vēlāk, lai var paspēt atbraukt no visas Latvijas nevis tikai no Purvciema. Bet kopumā uzskatu, ka laiks nebija pavadīts velti, vienīgi par dažu lekciju lietderību gan varētu diskutēt. Skumji, ja vienkārši ar kaut ko aizpilda laiku, kas mums visiem ir dārgs!
- Vissaistošākā mums kursos likās diena, kurā notika skolotāju pieredzes apmaiņa. Jaunas ierosmes darbam varējām gūt Ināras Lēnspēlnieces lekcijā. Ļoti vērtīga bija Litas Krūmiņas lekcija par interneta izmantošanu solfedžo stundās. Savukārt no Vinetas Briedes- Dzanuškas uzzinājām, ka „Latvijā neviens nestrādā ar mūzikas mācību un solfedžo, neviens nedzied un nezina, kas ir diktāts".

Lektore Anda Beitāne lieliski nodemonstrēja, kā iesaistīt muzicēšanas procesā visu auditoriju. Interesanta bija Valda Bernhofa lekcija par dažādām pieejām lasīšanā no lapas.

Daudz jaunas informācijas guvām no Ilmas Grauzdiņas, Borisa Avrameca un Jāņa Kudiņa lekcijām.

Šajos kursos ieguvums bija daudzveidīgais tēmu klāsts, lektoru demonstrētās dažādās pieejas mūzikas valodas apmācībā. Vērtīgi bija iepazīties ar interneta izmantošanas iespējām mācību procesā, jo mūsu skolā no šī mācību gada ir datoru klase. Tas paver ceļu jaunām iespējām un metodēm mūzikas valodas apmācībā.

- Katru reizi dodoties uz kursiem, domājam un ceram, ka gūsim jaunas idejas, atziņas, „receptes" kā labāk, gudrāk, radošāk un profesionālāk līdz audzēkņu apziņai „nogādāt" visiem tik šķietami sarežģīto mācību priekšmetu – solfedžo. Lielākoties tā tas arī ir un ir ļoti labi, ka šādi kursi tiek organizēti.

Šajā reizē bija ļoti interesants pasniedzēju sastāvs – sākot jau ar lektori Gro Shetelig no Norvēģijas, par kuru gan gribētos teikt, ka šī lekcija īsti nebija orientēta mūzikas skolu pedagogu auditorijai, jo atsevišķas profesores piedāvātās metodes nevar īsti būt piemērotas darbam mūzikas skolā – īpaši jau mazpilsētās, kur bērniem ir cits uztveres un attīstības līmenis, kāds varbūt tas ir kādā no lielpilsētām – Latvijā, citur pasaulē. Problēmas radīja arī tas, ka lekcija notika angļu valodā, taču nolīgtais tulks īsti netika galā ar sev uzticētajiem pienākumiem, jo nespēja nodrošināt kvalitatīvu sinhrono tulkošanu, kā rezultātā daļa informācijas – daļai pedagogu paslīdēja garām.

Lektori – V. Bernhofs, I. Grauzdiņa, A.Beitāne, J. Kudiņš, B.Avramecs, I.Lēnspēlniece u.c. – kā jau vienmēr interesanti stāstīja, rādīja, klātesošos iesaistīja un protams, ka daļa no šīs informācijas, metodēm, padomiem - būs izmantojami katra mūzikas pedagoga ikdienā darbā ar audzēkņiem. Protams, ja jāsaka, vai viss, kas tika piedāvāts lekcijās, tiks 100 % izmantots savā darbā, tad noteikti atbilde ir nē, jo kas vienam der un šķiet interesanti, tas otram varbūt liekas pilnīgi lieks un nevajadzīgs.

Divu lektoru piedāvātās lekcijas mani īpaši satrauca – negatīvā ziņa, jo sēžot zālē un klausoties, kā tika stāstīts par darbu ar audzēkņiem, par ▶▶

piedāvātajām metodēm, par demonstrēto attieksmi pret saviem audzēkņiem, par izvēlēto sarunvalodas stilu – valodas kultūru, kādā runāja pasniedzēja - jutos sašutusi, taču tajā pašā laikā katrs zālē sēdošais varēja pārdomāt par savu darbu; mērķiem; par to, kā tiek sasniegti iecerētie rezultāti; mācību stundas pasniegšanas stilu; valodas kultūru.

Uzskatu, ka audzēkņi ir bērni un nevis armijas bataljons, ar kuru var kontaktēties bez jebkāda mīļuma, sirsnīguma un stundā dzīt tikai tempu, zināšanas, prasmes – iet uz mērķi pāri pār bērnu sirsniņām un emocijām, tādējādi pakļaujot bērnus stresam. Es domāju, ka darbs solfedžo stundā nav tikai teorija un tās teoretizēšana, bet arī šeit mēs muzicējam, darbojamies radoši, caur saviem muzikālajiem sacerējumiem atstājam daļu no sevis.

Būtu ļoti interesanti, ja kādu reizi kāds lektors rādītu atklāto stundu ar reāliem audzēkņiem no kādas mazpilsētas mūzikas skolas, pie tam viņu savstarpējā tikšanās notiktu bez iepriekšējās sagataves. Mani īpaši interesētu darbs ar 1.klasi.

Muzicēsim un veidosim bērniem prieku arī solfedžo stundās!

- Viss, ko vien mācamies ir vērtīgs, arī gadījumos, kad skaidri zini, ka to nevarēsi pielietot, jo nav iespējas uzlidot augstāk par realitāti, kurā dažreiz nākas risināt arī pat sociālus jautājumus. Pirmajā dienā gan nebiju līdz pašām beigām, jo bija jāsteidzas uz pasākumu, bet patika Oslo pasniedzējas attieksme pret klausītājiem. Pirmā lekcijas daļa likās dinamiskāka, bet otrā lektore aizrāvās ar pamatīgumu, bet mēs jau bijām gatavi doties uz priekšu. Tātad, lai iespētu paredzēto, pietrūka tempa. Vienmēr sagatavojies ir Valdis. Priecē, ka viņš, kā arī daļa citu lektoru, dalās ar materiāliem, kurus arī var tālāk izmantot darbā. I.Grauzdiņa vienmēr ir pamatīga, kaut tik dziļš vokālās formveides izklāsts personīgi man nešķiet ikdienai nepieciešams. Man patika skolotāju pieredzes apmaiņa, īpaši I.Lēnspēlniece un skolotāja Gunta Goiževska no Ogres, kura runāja par mūzikas literatūru. Un "kronis" visam jau bija Dārziņskolas Briede - Dzanuška ar savu augstprātību un atklātu citu skolotāju un skolu darba noniecināšanu. No viņas paustā sapratu, ka tikai viņa gada laikā spēj sagatavot jauniešus mūzikas vidusskolai. Ir saprotams, kas ir kas, bet tāda attieksme atgrūž un nu nekādi nerosina uz sadarbību. A.Beitāne, J.Kudiņš un B.Avramecs ir sava darba fanāti, kuros var klausīties kaut vai viņu pasniegšanas manieres pēc. Žēl tikai, ka A.Beitāne nekādi neiesaistīja darbībā lielākās daļas līdzpaņemtos skaņurīkus un sitaminstrumentus. Vēl uzskatu, ka nebija nepieciešamība dalīt tās mazās darba grupas. Ļoti labi varējām visa auditorija dalīties grupās un visi arī strādāt. Savā darbā izmantošu tikai konkrētus uzdevumus, kaut jāsaka, ka to nebūs pārāk daudz. Tāda nu ir tā lauku skolu realitāte. Kur nu mums līdz Dārziņiem, bet visu cieņu.

Tā kā daži skolotāji nevēlējās, ka min viņu vārdus, koleģiāli nepieminēju nevienu. Aicinu arī pārējos kursu dalībniekus uz diskusijas turpinājumu, jo pārdomas un secinājumi noteikti bija ikvienam.

Domas apkopoja
Ilze Dāve

Konkurss „Kas mēs bijām, būsim, esam"
Alojā pulcina arvien vairāk koru no visas Latvijas

Laikā, kad vēji spītīgi tin virpulī krāsainās rudens lapas, Alojā astoto reizi pulcējās skanīgākie mūzikas skolu kori, lai atskaņotu jauno autoru darbus. Sestdien Jaunrades dziesmu konkurss *Kas mēs bijām, būsim, esam* Alojas sporta hallē pulcēja 13 mūzikas skolu koru no Vidzemes un Rīgas. Konkursa pirmajai kārtai tika iesūtīti 19 oriģināldarbi, bet 2. kārtai žūrijas komisija, Selga Mence, Ēriks Ešenvalds un diriģente Māra Skride, izvirzīja 14 labākos jaundarbu pirmatskaņojumus. Iesūtītās dziesmas tika vērtētas divās grupās: A grupā - mūzikas skolu audzēkņu radītās, bet B grupā tās, kuras komponējuši mūzikas vidusskolu un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas studenti.

Piecgades cikla otro konkursu atklāja ar dzejnieka Ausekļa vārdiem dziesmā „Uz skolu". Jaunie autori saņēma pateicības rakstu no Alojas novada domes un balvu, ko veidojuši Alojas mūzikas un mākslas skolas audzēkņi – keramikas vāzi. Tradicionāli jaundarbus žūrija vispirms bija iepazinusi nošu materiālos, bet nu varēja izvērtēt, kā tos atskaņo kori. Otra žūrija, kuras sastāvā bija diriģenti Aira Birziņa, Anita Kārkliņa un Aivars Tomiņš, vērtēja koru uzstāšanos un dziesmu interpretāciju. Par labākajiem žūrija atzina Cēsu 1. pamatskolas meiteņu kori *Con Anima* (diriģente Ilga Šķendere), kas konkursā piedalījās pirmo reizi. Koris saņēma balvu 100 Ls vērtībā no konkursa atbalstītāja SIA *Aloja-Starkelsen*. Uzņēmums arī katram korim dāvināja savu jaunāko produktu - garšīgās *Alojas želejas*, bet koru diriģenti tika pie bioloģiskās kartupeļu cietes.

Vienīgais koris, kas šogad pārstāvēja bijušo Limbažu rajonu bija Alojas mūzikas un mākslas skolas koris. Kopā ar alojiešiem dziedāja arī pati dziesmas autore Luīza Īva Straume no Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolas. Diriģente Anita Āriņa savu audzēkņu uzstāšanos vērtēja pozitīvi. Viņa atzina, ka gatavojoties konkursam, mēģinājumos brīžiem gājis ļoti karsti, tāpēc pirms koncerta bijis liels satraukums par to, vai būs pa spēkam visu izdarīt, kā nākas. Alojiešu izpildītā jaunās autores L.Ī.Straumes dziesma *Intervija ar skumjo govi* pēc žūrijas komisijas lēmuma A grupā ieguva otro vietu.

Žūrijas pārstāve diriģente Māra Skride vērtēja, ka konkurss arvien attīstās un notiek paaudžu pēctecība. To pierāda kādreizējā konkursa laureāte Laura Gustovska, kuras audzēkņi šogad startē konkursā kā jaunie autori. *„Atceros, kā Laura vēl mazs ķipars būdams piedalījās pirmajos konkursos, kļūstot par laureāti. Tagad šeit dzirdam viņas audzēkņu sniegumu*, - ar prieku sacīja M.Skride. Viņa vēlēja arī turpmāk katram saglabāt mūzikas mīlestību, kas bieži vien mūsdienās tiek apdraudēta. *Ceru, ka šis radošais vakars būs kā stimuls turpmākajiem darbiem un ka daudzi jaunie autori nākotnē izvēlēsies iet pa profesionālās mūzikas ceļu.*- vēlēja M.Skride.

Nākamā gada konkurss būs veltīts XXV Vispārējo latviešu Dziesmu svētkiem un Jāzepa Vītola jubilejai, tādēļ jaunie autori tiek aicināti iesniegt latviešu tautas dziesmu apdares un kori - gatavot to pirmatskaņojumus. Konkursu atbalsta Valsts Kultūrkapitāla fonds, SIA *Aloja-Starkelsen* un Alojas novada dome.

Pilna raksta versija lasāma www.aloja.lv/izglītība/alojas-mūzikas-un-mākslas-skola un www.lmiia.lv

Alojas novada domes preses sekretāres
Liānas Lilenblates-Sipko
teksts un foto

Mēneša intervija

Kopš šā gada augusta Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centra Kultūrizglītības un radošās industrijas nodaļā par Mūzikas izglītības ekspertu strādā Česlavs Batņa. Aicinu jūs, lasītāji, iepazīties ar Česlavu, lai būtu laba un radoša sadarbība. Pastāsti, lūdzu, par sevi

Mana dzimtā pilsēta ir Ludza. Tajā esmu dzimis, mācījies un apguvu pirmās muzikālās iemaņas– absolvēju Ludzas mūzikas skolas akordeona klasi. Tālāk studēju Kordiriģēšanu Rēzeknes Mūzikas koledžā. 1999. gadā iestājos J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, kurā ieguvu bakalaura un pēc tam maģistra grādu mūzikā ar kvalifikāciju kordiriģents.

Paralēli studijām strādāju dažādos koros – Jauniešu korī „Vivat", Latvija Kultūras akadēmijas korī „Sōla", meiteņu korī „Via Stella". Ilgus gadus nostrādāju Pārdaugavas Mūzikas un mākslas skolā, kurā biju dziedāšanas un kora pasniedzējs.

Pēdējos trīs gadus biju mazliet atsevišķāies no mūzikas, jo biju Vecumnieku novada Valles vidusskolas direktors. Ar mūziku mani saistīja tikai Bērnu Klīniskā universitātes slimnīca, kurā vēl arī šobrīd vadu slimnīcas darbinieku kori.

Patreizējā darba izvēle?

Kad biju nostrādājis Vallē divarpus gadus, tad likās, ka tomēr vispārēja izglītības sistēma man nav tik ļoti tuva, cik mūzikas izglītība. Lai gan vēl neapzinājos, ka varētu mainīt darba vietu, jo paralēli darbam ieguvu maģistra grādu „Skolvadībā" Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā.

Šā gada martā ieraudzīju Kultūras ministrijas mājas lapā informāciju, ka ir izsludināta vakance uz Kultūrizglītības un radošās industrijas nodaļas vadītāja amatu. Uz šo vakanci pieteicos, bet jau toreiz apzinājos, ka kandidātu lokā būs spēcīgi kandidāti, un ilūzijas neloloju, taču tā bija un ir laba pieredze. Konkursu neizturēju, taču Kultūrizglītības un nemateriālā centrs (KNMC) piedāvāja man nākt strādāt par mūzikas izglītības ekspertu. Mazliet apdomājos un piekritu šim darba piedāvājumam, un šobrīd esmu apmierināts ar savu darbu, jo gan kolēģi, gan vadība ir ļoti atsaucīgi un labestīgi noskaņoti, nekad neatsaka ar padomu, un palīdzēja iejusties jaunā darba vietā.

Vai savā darbā vari realizēt savas idejas?

Jāsaka, ka darbs KNMC ir ļoti intensīvs. Daudz sanāk strādāt ar dažādu dokumentu sagatavošanu. Pats pirmais darbs, kurš nu jau tuvojas noslēgumam bija Kvalifikācijas eksāmenu programmu vidusskolām izstrāde. Varbūt sākumā likās, ka tas ir vienkāršs process un nav ilglaicīgs, taču iedziļinoties tajā pierādījās pretējais. Taču paralēli „papīru" darbam ir dažādi citi darba pienākumi. Notiek dažādas tikšanās ar nozares speciālistiem, konkursu organizēšana, un dažādi citi darbi, kas saistās ar mūzikas nozari.

Protams, ka man ir arī savs redzējums uz nozari kopumā, un tāpēc dažreiz tās idejas cenšos apspriest, un ja tām ir atbalsts no kolēģiem un nozares ekspertiem, tad cenšos virzīt tālāk tās realizēšanai. Nekad neesmu centies „uzbāzt" savu viedokli par katru cenu. Vairāk esmu kolektīvā darba atbalstītājs, un, ja jūtu, ka idejām un darbiem nav atbalsts, un ka bez tām var iztikt, pieņemu atšķirīgo viedokli.

Kādos jautājumos var griezties direktori, kāda sadarbība ar skolām?

Uzskatu, ka šajā darbā nevar nodefinēt kādos jautājumos skolām vajadzētu griezties pēc palīdzības Kultūrizglītības un radošās industrijas nodaļā un konkrēti pie manis. Nevar pateikt – tas ir svarīgi un tas nē. Uzskatu, ka svarīgākais manā darbā ir panākt to, ka mūsu profesionālās ievirzes un profesionālās izglītības iestādes uzskata mūs kā sadarbības partnerus savu skolu izaugsmē. Ja ir kāda „sāpe" vai konkrēta situācija, kuru varu palīdzēt atrisināt, tad droši jāsazinās un cik nu tas būs manos un mūsu nodaļas spēkos, palīdzēsim situācijas risināšanā.

Nākotnes plāni, mērķi.

Iepriekš, diezgan bieži nospraudu sev mērķi uz ko tiekties. Šobrīd laikam esmu mainījies, jo daudzas lietas, kas ar mani dzīvē ir notikušas ir bijušas spontānas. Līdz ar to tādu lielu dzīves plānu šobrīd nav. Varu pat teikt, ka pieņemu visu no dzīves, ko tā man sniedz – gan pozitīvās, gan negatīvās lietas. Tas pat rosina uz tādu attīstību, jo „ne viss ir balts, un ne viss ir melns". Bez smiekliem nevar būt asaru un otrādi.

Šobrīd esmu priecīgs par jauno darbu, uz kuru katru rītu eju ar prieku. Gandarījums ir arī par to, ka tomēr maz pamazām „ielaužos" šajā sistēmā. Nākot strādāt uz KNMC jutos zinošs par vispārējo izglītības sistēmu kopumā, taču mazpamazām sāku izprast nianses profesionālajā izglītībā un profesionālā ievirzes izglītībā. Šī mūzikas izglītības sistēma Latvijā mums ir īpaša, taču priecājoties par to, mēs nedrīkstam dzīvot labsajūtā. Vajadzētu attīstīt tās pieejamību un informēt sabiedrību kopumā par ietekmi, ko mūzika un māksla sniedz personības attīstībā, un tas ir neatsverams ieguldījums bērna izaugsmē.

Pamatā, laikam vairāk esmu optimists, jo ticu, lai kādi „kreņķi" dzīvē gadās, noslēgums tiem vienmēr būs pozitīvs.

Novēlu nezaudēt optimismu turpmākajā darbā.

Ilze Dāve, Partitas redaktore

Mēneša jautājums

Šoreiz mēneša jautājums – par brīvlaika izmantošanu. Daļa direktoru šajā brīvlaikā „sēdēja" kursos, bet skolotāji?

Babītes mūzikas skolā:
Brīvlaikā parasti pedagogi sakārto savus žurnālus un aktualizē mācību priekšmetu programmas, citi apmeklē kurus un ceļ savu profesionālo kvalifikāciju. Daži skolotāji strādā ar audzēkņiem ar vecāku piekrišanu, gatavojot kādam konkursam vai festivālam. Tā kā skolas zāle ikdienas darbā ir noslogota, tad brīvlaikā ir zāles pierakstīšanās grafiks, kur katrs skolotājs pēc pieraksta tiek zālē un strādā ar saviem audzēkņiem, piemēram, kokles spēles audzēkņi šajā brīvlaikā veic skaņu ierakstu, jo vēlas izdot savu CD.

Ugāles Mūzikas un mākslas skolā:
Pedagogi strādā divās atsevišķās ēkās un ikdienā nesatiekas, tad nu brīvdienās savācamies uz kārtīgu pedagoģisko sēdi. Ja gadās tā, ka skolotāju (vai direktores) aizņemtības dēļ tas tomēr neizdodas, katrs patstāvīgi paveicam kādus iekavētus darbiņus. Brīvdienās nelieku skolotājiem obligāti ierasties skolā savās darba dienās. Mums praktiski visi pedagogi, izņemot vienu, ir braucēji, un, tā kā novads ir atteicies apmaksāt ceļu, tad šīs dažas dienas, uzskatu, skolotāji var saņemt kā mazu kompensāciju.

Smiltenes mūzikas skolā:
Skolotāji strādā pēc individuālā grafika. Mūsu skolā brīvlaikā notika flautas spēles meistarklases, kuras vadīja Silvija Krašauska – Krauze.

Bēnes mūzikas un mākslas skolā:
Pedagogi skolēnu brīvlaikā strādā pēc individuālā plāna, ceļ savu kvalifikāciju, meklē programmas utt. Brīvdienu pirmajā dienā notiek visu skolotāju sanāksme – organizatoriski jautājumi un to risināšana līdz Ziemassvētkiem.

Varakļānu mūzikas un mākslas skolā:
Skolotāji izmanto brīvlaiku dokumentācijas sakārtošanai; atpūtai; pilnveides kursiem; pēc brīvprātības principa bērni izmanto iespēju pamācīties papildus pie pedagoga; izzinošā, pieredzes apmaiņas ekskursijas (koncerts, izrāde, apskates objekti); atpūta, atpūta...pietiek strādāt! Tūliņ nāks svētki sestdienās, svētdienās un kas tad strādās – vai tad ne mēs?

Bauskas mūzikas skolā:
Metodiskais pašpilnveides darbs (pārsvarā ārpus izglītības iestādes).

▶▶

Iecavas mūzikas un mākslas skolā:
Ja pedagogs vēlas satikties ar skolēniem, tas ir ļoti pozitīvi, skola ir atvērta. Direktors paļaujas uz skolotāja godaprāta, ka viņš ir apzinīgs un patstāvīgi gatavojas darbam, studējot metodiskos materiālus.

Mārupes mūzikas un mākslas skolā:
Brīvlaikā organizējam metodiskās sēdes un pedagoģisko sēdi. Ja pedagogam ir sakārtoti žurnāli un mācību plāni, tad viņi pārējā laikā atpūšas. Daži strādā ar sliņķiem vai konkursa bērniem. Domāju, ka tie pedagogi, kuriem visi dokumenti ir sakārtoti un audzēkņi visu nokārtojuši, var atpūsties, izmantojot brīvlaiku par tām papildus dienām un sestdienām, kurās viņam ar audzēkņiem jāpiedalās koncertos un konkursos.

Ozolnieku un Salgales mūzikas skolās:
Skolotāji strādā pēc individuālā grafika – vieni strādā ar talantīgajiem, gatavojot tos konkursiem; citi gatavojas metodiski- studē literatūru, apmeklē koncertus, koncertus, kursus; citi kārto materiāltehnisko bāzi – ved instrumentus pie meistariem, Rīgas veikalos iegādājas notis, mēlītes, eļļas, stīgas u.c. Rīkojumi par darbu brīvlaikā netiek izdoti.

Pārdaugavas mūzikas un mākslas skolā:
Brīvlaikā skolotāji strādā ar bērniem, kuriem ir grūtības, kurš ir kavējis, kurš ir izcilāks, kurš tiek gatavots konkursiem, skatēm u.c. Skolotāji apmeklē kursus un meistarklases. Mākslas programmas skolotāji kārto telpās, apraksta fondu darbus un konkursu darbus, gatavo skolas telpas noformējumu. Bet vispār – atpūšas no skolas stresa.

Valkas mūzikas skolā:
Pedagogi brīvdienās strādā pēc individuālā plāna – darbs ar audzēkņiem, metodisko materiālu gatavošana.

Viļakas mūzikas un mākslas skolā:
Brīvdienās bieži vien ir kursi. Bet pārsvarā skolotāji strādā pēc individuāla grafika, papildus stundas, individuāli utt.

Strenču mūzikas skolā:
Tā kā mūzikas skolu skolotājiem, pēc būtības, ir nenormētais darba laiks - mēģinājumi, pasākumi un koncerti ārpus stundu grafika un bez papildus apmaksas, tad mūsu skolā, ja ir nodoti žurnāli u.c. nepieciešamā dokumentācija, skolotājs brīvlaiku var izmantot koncertu, pasākumu, kursu, apmeklēšanai, vai vienkārši, spēku atjaunošanai.

Tukuma Mūzikas skolā:
Brīvlaikiem ir jāgatavojas savlaicīgi, tādēļ sastādu darba grafiku pedagogiem. Ja tuvojas kāds svarīgs koncerts vai pasākums, tad brīvlaikā tam speciāli gatavojamies. Vienmēr skolotājiem ir jāsakārto un jāiesniedz direktora vietniecei mācību darbā visa mācību dokumentācija. Tas tādēļ, lai skolotājiem pašiem būtu vieglāk un nekrātos rakstu darbu parādi. Grafikā paredzu arī laiku pedagogu radošajam darbam – no skolas brīvu dienu, lai varētu apmeklēt bibliotēku, arī nošu bibliotēku Rīgā. Šajās rudens brīvdienās skolas pianisti tikās metodiskā sanāksmē, kurā mūsu skolas jaunā pedagoģe Solvita Zavadska iepazīstināja ar savu bakalaura darbu. Tukuma Mūzikas skolai 8.decembrī atzīmēsim 85.gadu jubileju, tādēļ šoreiz katrai skolas nodaļai vajadzēja savākt interesantākos fotoattēlus un sagatavot stendus. Šoreiz visu veidojām digitāli, skolotājiem ļoti palīdzēja direktores vietniece mācību darbā Ināra Ārgale un skolas lietvede Inga Krūmiņa. Skolas apkopējas brīvlaikā veic lielo ģenerāltīrīšanu. Arī klavieru skaņotāju cenšos uzaicināt tieši brīvlaikos. Skolas direktorei brīvlaiks parasti ir vēl vairāk darbiem noslogots, nākas apmeklēt visādas sapulces un seminārus, diemžēl laika atpūtai nepietiek.

Bēnes mūzikas un mākslas skola:
Brīvdienu pirmajā dienā notiek visu skolotāju sanāksme- organizatoriski jautājumi un to risināšana līdz Ziemassvētkiem. Pedagogi skolēnu brīvdienās strādā pēc individuālā plāna, ceļ savu kvalifikāciju, meklē programmas.

Kokneses mūzikas skolā:
Jau sen tiek apgalvots, ka brīvdienas ir domātas audzēkņiem, nevis skolotājiem. Kaut kā netaisnīgi izklausās – vienlīdz noguruši no pirmā darba cēliena ir gan mazie, gan lielie.
Šogad skolotāju kvalifikācijas kursi notika mācību laikā no 4. -24. oktobrim. Šī iemesla dēļ nenotika rinda stundu un apzinīgākie skolotāji tās pārlika uz brīvlaiku. Protams, ka cietēji bija audzēkņi. Vai kursu organizētājiem ne brīdi neienāca prātā, ka pēc dažām dienām sākas brīvlaiks un kursu noturēšanai „zaļā iela"?!
Tie skolotāji, kas kursus neapmeklēja, šīs nosacīti brīvās nedēļas laikā steidza risināt savas veselības problēmas, pabeigt pēdējos dārza darbus (esam lauku skolotāji), izlasīt sakrājušos žurnālus, noskatīties kādu interesantu filmu vai vienkārši pavaļoties. Šādu greznību taču var atļauties tik reti…

Noslēdzies J.Norviļa jauno pianistu konkurss

Ikviena starptautiskā aktivitāte, kas notiek un iesakņojas Madonā, rada pārliecību par novada potenciālu. Gan cilvēcisko, gan infrastruktūras, gan nepieciešamā aprīkojuma.

Otrais starptautiskais Jāņa Norviļa jauno pianistu konkurss ikvienam pierādīja, ka esam gatavi pie sevis uzņemt un nodrošināt ar visu nepieciešamo dažādu valstu jaunos talantus. Kā konkursa atklāšanas dienā atgādināja Madonas novada domes kultūras nodaļas vadītājs Jānis Kļaviņš, konkurss nevarētu notikt, ja Madonas novada pašvaldība pirms vairākiem gadiem, pateicoties Arta Kumsāra ieteikumam, nebūtu nopirkusi firmas „Stainway & Son" flīģeli. Šis instruments Madonu padara par pievilcīgu pasaules augstākās raudzes pianistiem, tas ir priekšnoteikums, lai pie mums būtu iespējami augsta līmeņa pasākumi. - Domās vēl un vēl atgriežos pie konkursa atklāšanas koncerta, kurā aizrautīgi muzicēja Jēkabpils kamerorķestris mūsu skolas direktora Mārtiņa Berga vadībā un marimbists Guntars Freibergs. Bez mākslinieka iekšējās inteliģences noteikti tādu instrumenta skanējumu nevarētu panākt. Brīnišķīga mūzika, brīnišķīgs izpildījums. Koncertu klausīties bija ieradušies arī Guntara vecāki no Valkas. Mamma Liesma Freiberga (Cakule) ir kādreizējā Madonas mūzikas skolas vijoļspēles klases absolvente, tagad - Valkas mūzikas skolas vijoļspēles skolotāja, - laikrakstam atklāja J. Norviļa Madonas mūzikas skolas direktora vietniece Ingrīda Gailīte. - Uz koncerta pirmo un pēdējo skaņdarbu - N. Rozauro 1. koncertu marimbai un stīgu orķestrim - visiem pievienojās madoniešu stīgu kamersastāvs.

Trīs ietilpīgas un vērtīgas dienas Madonā aizvadīja konkursa 25 dalībnieki no Latvijas, Krievijas un Zviedrijas, viņu skolotāji un atbalstītāji. Konkursā jaunos talantus vērtēja žūrija, kuras sastāvā darbojās JVLMA profesors Juris Kalnciems, pianists Vestards Šimkus un Maskavas Gņesinu speciālās mūzikas skolas pasniedzēja docente Tatjana Šklovskaja. - Domājot par pianistu konkursu un uzlūkojot klavieres, prātā nāk melnbalta fotogrāfija, - konkursa noslēgumā teica Madonas novada domes izglītības nodaļas vadītāja Solvita Seržāne. - Šī fotogrāfija liek domāt par klasiku, un tā arī ir: klavieres ir instruments, bez kura ikviena mūzikas instrumenta apguve nav iedomājama. Vārds „konkurss" saistās ar vietu un laiku, kur valda emocijas.

Žurnālistes Ineses Elsiņas raksta pilnā versija lasāma www.lmiia.lv. Pārpublicēts no laikraksta Stars 31.10.2012

Konkursi, festivāli un jubilejas

Skolas jubilejai veltītie koncerti:
Tukuma Mūzikas skolas zālē, Baznīcas ielā 2
21.novembrī plkst.18.00.
„No blokflautas līdz marimbai"

23.novembrī plkst.18.00.
Absolventu koncerts

28.novembrī plkst.18.00.
„Akordeona mūzikas skaņas un dziesmu melodijas"

30.novembrī plkst.18.00.
„Kustinām pirkstus, skandinām stīgas!"

6.decembrī plkst.18.00.
"No klasikas līdz…"

Tukuma Kultūras namā
17.decembrī plkst.18.00
Skolas pedagogu koncerts

Kurzemes reģiona mūzikas skolu klavierspēles audzēkņu festivāls *Deju mozaīka*
Festivāla organizētāji – Festivālu rīko Liepājas pilsētas 2. mūzikas skola.
Vieta un laiks – Festivāls notiks 2013. gada 21. martā Liepājas pilsētas 2. mūzikas skolā, Imantas ielā 8.

Alojas novada domes organizētais jaunrades dziesmu konkurss "Kas mēs bijām, būsim, esam"
www.aloja.lv

Jauno vijolnieku un čellistu konkurss *veltīts Jāzepa Vītola 150 gadu jubilejai „Jāzeps Vītols un viņa audzēkņi"*
Konkursu organizē Bolderājas Mūzikas un mākslas skola ar Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta atbalstu.
Konkursa norises laiks un vieta: 2013.gada 5.aprīlī, Bolderājas Mūzikas un mākslas skola, Rīga, Stūrmaņu iela 31. www.bmms.lv

Pilni konkursa nolikumi lasāmi www.lmiia.lv

Tukuma Kultūras namā 2012.gada 8.decembrī plkst.16.00

Tukuma Mūzikas skolas 85 gadu jubilejas koncerts „No mācekļa līdz meistaram". Pēc koncerta absolventu salidojums. Mīļi gaidīti skolas absolventi, bijušie un tagadējie skolotāji, skolas darbinieki. Ziedojums Ls 3, līdzi ņemams groziņš.

Mūzikas lietu izpratne var būt arī šāda

- Skaņdarbs, no kura pirmajām zilbēm radās mūsdienu nošu nosaukumi bija – kankāns.
- Dziedājuma veids, kuram mūki pasī sacerēja reliģisku dzeju arī bija kankāns.
- Mesa ir vieta baznīcā, kurā drīkst grēkot.
- A.Kalniņš ir peidzimis skoliotāju ģimenē, kurā arī mācījies un pabeidzis.
- Jau agri bērnībā atklājās Verdi muzikālais talants, tāpēc tēvs viņam nopirka vecu spinātu uz kura trenēties un spēlēt.
- Friderikam Šopēnam bija liela ģimene un viņi piedalījās orķestrī. Viņš uztaisīja valsi par polonēzi, jo viņam patika dejot.
- Šopēns ir ļoti gudris un liels dzejnieks. Viņš izdomāja valsi. Valsis ir ļoti netradicionāla deja.
- Jautājusm. Kā sauc skaņkērtu, ko mēdz saukt par ķīniešu gammu? - Dīvainā.
- Jautājums. Kā sauc skaņkārtu, kura sastāv no 4 skaņām? - Četrkārta
- Ši instrumentu kādu detaļu sanos laikos gatavoja no dzīvnieka zarnām. Tas ir obojs un klarnete.
- Instruments, kuru spēlē ar kulises palīdzību ir – zvani, ģitāra, vijole, ksilafons.
- Sitamie instrumenti ir: šķīvji, bungas un tamponi.
- A capella nozīmē – pa smuko.
- Opera ir, ka cilvēks stāv un ar kociņu diriģē.
- Amatieris ir tas, kurš izsit skaņas.
- Alfrēds Kalniņš mūziku ir taisījis priekš klavierēm, bet ar tādu domu, ka var spēlēt ar ērģelēm.
- Kad krieviem nepatika, ka opera "Baņuta" ir latviešu valodā un tik latviska, viņi to pārrakstīja krievu valodā.
- Šūmanis pārpūlēja roku speciāli, lai viņam tikai nebūtu jāspēlē klavieres.
- Pirmā zināmā sieviete komponiste bija Hildegarde no Baņutas.
- J.Vītolam bija pašam sava konservatorija un II. Pasaules kara laikā viņš iestājās trimdā.
- Kad jāzeps Vītols nomira, viņš lūdza, lai viņu pārabedī uz Latviju un viņa kaps tagad atrodas Lībijā.
- Attēlā redzmais ir Līgo karogs. To Līgo dienā izkāra pie mājas kā simbolu, ka ir Līgo svētki.
- Baumaņu Kārlis ir pakaļdarinātājs.
- Tautas dziesmas apdare ir tad, kad no vecas dziesmas pārveido par mūsdienišķu, bet vārdi nemainās.
- Kas ir pādes dīdīšana? Tā ir dalīšana, ka sadala vienādi, lai nebūtu strīds.
- Kad apbedīja cilvēku, viens gāja visiem aiz muguras un ar egļu zariem kaisīja projām mirušā paliekas.
- Senie latvieši rudenī svinēja Mārtiņus, ziemā – Ziemassvētkus, pavasarī – Lieldienas, bet vasarā – Dziesmusvētkus.

Iesūtīja Strenču mūzikas skola

Izdevējs: Latvijas Mūzikas izglītbas iestāžu asociācija. Redaktore: Ilze Dāve
Sagatavots un iespiests: SIA *Ulma*
Redakcija par ievietoto rakstu saturu neatbild.
Materiālus iesūtīt līdz katra mēneša 10. datumam elektroniskā formātā
uz e-pasta adresi: ilze.dave@gmail.com